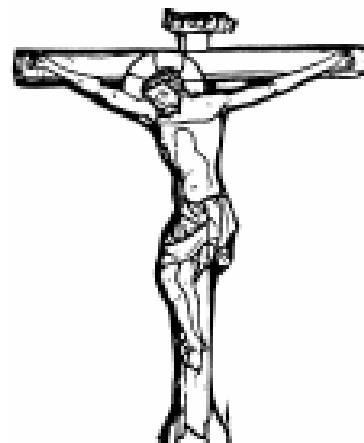

Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
"Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd"
Augustinus

Kyrkblad - Evangelisk-lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad - Den Evangelisk lutherske bekjennelsekirke
Nr 3. 2004 årg. 8

Bibelstudium i sommersonn

En av sommerleierens bibelstudiegrupper på Sjøglimt sommeren 2004 Foto:GAHj

GRATIA

Utgis av Den Evangeliske Lutherske
Bekjennelseskirke

Redaksjonen:

Gunnar Edwardsson, ansv.red.

E-Mail: gunnar.edwardsson@swipnet.se

Red.sekr: Gunnar Hjorthaug

E-mail: gahj@online.no

Kirkestyret består av:

Asbjørn Hjorthaug, ordf./formann er
ansv.utgiver av Gratia,

Gunnar Edwardsson, (sekr./ sekr.)

Jan-Erik Andersson, kassör/kasserer Tlf:
0431/430165,

Åke Malander.

Nils Svensson.

Kyrkostyrelsens adress: Rugdeveien 3 N-
1823 Knapstad, Tlf/fax: 69 92 11 32

Kyrkans bankgironr 5633-5136

Församlingar

S:t Matteus ev luth förs.,Uppsala

Kh Åke Malander,

Karlsberg,Åkerlänna

S-740 30 Björklinge,

Tlf/fax 018/356140

e-mail: ake.malander@telia.com

S:t Stefanus ev luth förs.,Sollentuna

Kh: Ingemar Haraldsson,

Lantgårdsvägen 49, 192 74 Sollentuna.

Tel 08/75 42 740, mobil. 070/32 08 745.

e-post: lindeberg2000@hotmail.com

S:t Johannes ev luth förs.,Yxenhult

Kh Gunnar Edwardsson,

Fågelsångsv.14

S-341 31 Ljungby,

Tlf/fax 0372/62952

e-mail: gedwardsson@telia.com

S:t Andreas ev.luth förs.,Skellefteå

Kh Gunnar Byström,

Skelleftehamnsv.182

S-932 35 Ursviken,

Tlf/fax 0910/35008

e-mail: bystrom@skemail.se

Den Gode Herd.ev luth förs.,Värnamo

Kontakt: Kjell Rydh, Gustavsgatan 2

S-331 41 Värnamo

Tlf/fax 0370/491 38

e-mail: kjell.rydh@telia.com

Den lutherske menighet,Knapstad

Mprest Asbjørn Hjorthaug

Rugdeveien.3 N-1823 Knapstad

Tlf/fax 69 92 11 32

e-mail: asbj.hjorthaug@c2i.net

Den lutherske menighet,Sandnes

Mprest Sigmund Hjorthaug

Spinnarg.16 N-4300 Sandnes

Tlf/ 51 66 59 57

e-mail: sighjo@online.no

Guds bud gjelder

Ifølge det kristelige dagbladet "Dagen" har en representant for trosbevegelsen, David Åleskjær, uttalt følgende: "Har du fått Den Hellige Ånd på innsiden og han ikke nekter deg homofilt samliv, så er ikke det noe problem. Har du fått Den Hellige Ånd på innsiden og han nekter deg homofilt samliv, så ikke lev i det"

Så ekstreme utslag kan man få når man skiller Ordet og Ånden fra hverandre.

I våre Bekjennelsesskrifter blir det slått uttrykkelig fast at "Gud ikke vil ha noe med oss mennesker å gjøre på annen måte enn ved sitt ytre ord og sakrament"(De schmalkaldiske artikler) Ordet og Ånden er ett. Ånden taler aldri imot Ordet. Men han tvert imot *bruker* Ordet når han vil tale til oss.

Jesus sa om Den hellige Ånd:

"...han skal ikke tale av seg selv.....han skal ta av mitt og forkynde det for dere." Joh 16:13-14

Et annen påstand fra samme Åleskjær – som også faktisk andre representanter fra trosbevegelsen reagerer på - er at vi er frie fra den "jødiske loven", og skal i stedet følge Åndens lov.

Hvis man med den jødiske loven mener seremoniallovene i Det gamle testamentet, så er det selvsagt rett, men vi får vite at "Jesus er oppfyllelsen av loven og erstattet alt med kjærlighetsbudet".

Med andre ord, de ti bud gjelder ikke lenger. Nå gjelder bare det doble kjærlighetsbudet!

Dette minner om det gamle ordtaket om at det er forskjell på å barbere seg og skjære bort hele haken!

Jesus kom ikke for å *oppheve* loven, men, som det riktig er sagt, for å oppfylle den.

Han oppfylte loven til punkt og prikke i vårt sted for at vi skulle stå rettferdige for Gud.

Men det fritar ikke oss for følge loven, de ti bud! De er ikke opphevet! De står der som lys langs veien for den kristne og forteller ham hvilke gjerninger som er rette og gode, og hva han skal unngå.

Hadde vi bare bestått av det "nye menneske", så hadde vi ikke behøvd noen lov, for loven er innskrevet i våre hjerter, men vi har dessverre fortsatt med oss den gamle Adam, så lenge vi lever her på jord.

Derfor behøver vi loven som et speil for at vi skal innse at vi er syndere, og for at vi ikke skal finne på egne, og feilaktige gjerninger.

"Selv om de sant troende virkelig blir drevet av Guds Ånd og derfor etter det indre menneske av en frivillig ånd gjør Guds vilje, så bruker likevel Den Hellige Ånd hos dem nettopp *den skrevne lov* som den lære av hvilken også de sant troende lærer å tjene Gud, ikke etter sine egne tanker, men *etter hans skrevne lov og ord*, som en sikker regel og rettesnor for et gudfryktig liv og en vandel etter Guds evige og uforanderlige vilje" (Fra Konkordiformelen sol. dec. art VI Om lovens tredje bruk)

Sigmund Hjorthaug

Innledning på årsmøtet 2004

Asbjørn Hjorthaug

Åpenb. 4 6 – 5,14

På årskonferansen i 2003, hadde vi et kor med en sang fra et sangverk som heter "Visst skal våren komme". Det kom ut for over 10 år siden og handler om et menneskes møte med himmelen, vandring i gatene i det himmelske Jerusalem, det første møte med Frelseren og den store hvite skare. Refrenget på sangen lød: "Stig ut min venn på denne nye jorden, og sett din fot på havet av krystall. Det fins en verden som er uten grenser, et evig liv av dager uten tall" (Se Åpenb 4,6 ff)

Hvorfor ta dette opp på et årsmøte som en innledning? I alle organisasjoner er det viktig å ha mål og visjoner. Hva er hensikten med ELBK?

Målet og visjonen er klar!

Flest mulig med til himmelen. Målet er evig liv hjemme hos Gud for hver enkelt av oss.

Det er viktig av og til å beskrive målet. Himmelen er vårt rette hjem. Det er dette også Johannes peker på:

Dersom det dere har hørt fra begynnelsen, blir i dere, vil også dere være i Sønnen og i Faderen. Og dette er det han har lovt oss: det evige liv. 1Joh 2,24f

Hvorfor skriver Johannes brevet?

Og dette er vitnesbyrdet: Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn. Den som har Sønnen, eier livet, men den som ikke har Guds Sønn, eier ikke livet. Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønns navn. 1Joh 5,11-13

Det evige livet. Det er himmelen. Lengter du dit? Ser du fram til å komme dit? Mange har gått foran oss, og vi skal møte de der. Måtte vi alle komme dit. Vi må ha veien klart for oss. I utgangspunktet er målet uopnåelig. Det er bare de som er uten synd som kan nå himmelen. Den som synder er under dommen og døden.

Hvilke løsninger finnes da? De har Gud selv lansert: *Men om noen synder, har vi en som taler vår sak hos Faderen, Jesus Kristus, Den Rettferdige. Han er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens. 1Joh 2, 1f*

Derfor: *Den som har Sønnen, eier livet, men den som ikke har Guds Sønn, eier ikke livet. Dette har*

jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønns navn. 1Joh 5,12f

Gud har i Jesus Kristus åpnet veien til himmelen for alle mennesker. Ved troen på Jesus Kristus eier jeg allerede det evige livet her nede. Troen er en garanti for det evige livet.

Men hvordan får jeg del i troen? *Enhver som tror at Jesus er Kristus, er født av Gud. Og den som elsker Gud, elsker også det som er født av ham. 1Joh 5,1*

Å være født av Gud er ikke et stykke arbeid som vi selv utfører. Det er noe Gud gjør. Gud har åpnet veien til himmelen, og han setter våre føtter på denne veien og gir oss del i det evige livet her nede gjennom troen.

Hvordan skjer dette? Det skjer i og gjennom dåpens sakrament. Til den som blir døpt i Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn gir han troen helt gratis. Jesus døde for syndere uten betingelser. Han gir oss også troen uten betingelser. *Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss da vi ennå var syndere. Rom 5,8*

Risikoen for å komme bort fra veien til himmelen er fortsatt stor. Synden, djevelen, verden og vårt eget kjød kjemper mot oss hele tiden. Da har vi løftet om at Gud vil bevare de som er født av ham. Han har omsorg for oss og bruker mye tid for å holde oss på veien til Himmelen. Det er her nåde-midlene kommer inn: skriftemålet, ordet, nattverden. De er gitt oss for å gi oss troen, styrke troen, opprettholde det nye livet og holde oss på himmelveien. Nådemidlene må brukes. Gud har gitt oss en kirke, menigheter og prester. Det krever altså en organisasjon for å holde det hele i gang. Men skal ordet og nådemidlene virke, forutsetter det en rett bekjennelse og en rett lære.

Noen må vokte læren og bekjennelsen så det ikke bærer galt av sted. Så skal evangeliet ut til alle. Alle mennesker er omfattet av dette sjenerøse tilbudet fra Gud selv. Skal disse motta troen må noen fortelle om evangeliet. Igjen setter det krav til en organisasjon som kan ha evangelister, lærere, publikasjoner i blader og på nettet m.m.

Sinai och Kristus.

En pingstpreken av
Gunnar Byström

”O du Helge ANDE kom, Slit sönder djefwulens snara! Låt Guds Ord få i vårt hjerta rum, Att det måtte när oss vara, Så warde wi alle rene gjord’, Och prise vår Gud med gamman, Af Jesu Christi helga ord, Den wi tacke allesamman. Nu sjungande dertill: Amen.” / 1695 års Psb.,188:4/

1. Pingsten pekar på närheten mellan Sinai och KRISTUS.

När Kristus talar om ’mina bud’ eller ’mitt bud’ är det detsamma som Guds bud, samma bud som gavs på Sinai berg. Det kan tyckas märkligt att Pingsten ger oss anledning att tala om tio Guds bud. - När D H Ande blev utgjuten skedde detta på Veckohögtiden, en av Israels tre stora högtider. Den inföll femtio dagar efter Påsk. Om denna högtid läser vi i 3 Mos 23:

”Då skall ni bära fram ett offer av den nya grödan åt Herren.” Man började alltså vid Påsk och räknade framåt sju veckor, dvs c:a femtio dagar. Räkneordet ’femtio’ heter på grekiska ’pentekoste’ Av det har vårt ord ’Pingst’ kommit.

Men Pingsten pekar också fram emot hur Mose fick budorden: *”På den dag då den tredje månaden började efter Israels barns uttåg ur Egyptens land, kom de in i Sinai öken.”* Folket slog läger mitt emot Sinai berg. Tre dagar senare steg Herren ner på berget och uttalade de tio budorden.

Och Mose *”skrev på tavlorna förbundets ord, de tio orden.” / 2 Mos 34:28/ Och Herren talade till er ur elden... Han förkunnade...sitt förbund som Han bjöd er hålla, nämligen de tio orden, och Han skrev dem på två stentavlor.”/5 Mos. 4:13/* Ja så viktiga var dessa ord, att Mose upprepar händel-

sen flera gånger: *”Och Herren gav mig de två stentavlorna på vilka Gud hade skrivit med sitt finger...alldeles lika med de ord Herren hade talat med eder på berget ur elden.” /5Mos 9:10/*

SUMMA: Vid Påsk öppnar Herren fångelse Egypten och släpper ut sitt folk. Vid Pingst talar Herren ur elden - *”de tio orden”*. Ser du

hur tydligt skuggan av Kristi seger över döden, synden och djävulen - ock DH Andes elds-tungor på Pingstdagen - visar sig redan i Gamla Testamentet?!

Dagens predikotext börjar med orden: *”Om ni*

bevarar mina bud så förblir ni i min kärlek, liksom JAG har bevarat min Faders bud och förblir i hans kärlek.” När Jesus säger: *”Ett nytt bud ger Jag er, att ni skall älska varandra” /v.34/, i kap. 13, så säger Jesus detsamma som Mose i det dubbla kärleksbudet: ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd - och din nästa som dig själv.”/3Mos 19:18; 5Mos 6:5; jmf Luk 10:18/ - Det nya är alltså inte budets innehåll, utan att det blir åttlytt. Denna lydning visar Jesus i förhållande till sin Fader, säger vår text. Men ser vi på Israels förhållande till förbundet på Sinai, så är hela GT ett enda lång löftesbrott från deras sida. Psalt 78 sammanfattar det så här: *”Men i sin gensträvighet frestade de Gud den Högste och höll inte hans vittnesbörd.”**

Men se nu på vår Barmhärtige GUD!! HAN låter profeten Jeremia pekar framåt mot ett nytt förbund: *”S e dagar skall komma, säger Herren, då Jag skall sluta ett nytt förbund med Israels..och Juda hus.. I n t e ett sådant som Jag slöt med deras fäder, vilket de bröt. Nej detta är det förbund Jag skall sluta med Israels hus i kommande dagar, säger Herren: Jag skall lägga min lag i deras bröst, och i deras hjärtan skall Jag skriva den.” /kap 31/*

- Det gamla förbundets villkor var att folket skulle hålla lagens alla bud. Man lovade, men höll inte sitt löfte. Men det nya förbundets villkor bröts däremot inte! Ja det kunde heller inte brytas! Ty Han som uppfyllde alla dess villkor säger: *”JAG har bevarat min Faders bud, och förblir i hans kärlek!”* Denne SON fortsät-

ter: ”*Se, Jag kommer, i boken är skrivet om mig. Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta.*” Ser du - vad i n g e n människa förmått alltsedan syndafallet, d e t gjorde Människosonen! - HAN gjorde det för att v i skulle få sjunga: ’H a n gjort vad j a g borde, men ej klarat av...’ /LPsb 953:3/

2. **Pingstdagen pekar på Kristi seger och hans Kyrkas födelsedag.**

Jag tror på en helig, allmänlig kyrka, de heligas samfund...! - Hur ofta tänker du på att detta är en viktig del av din kristna tro? En, därför att den är den ende Gudens utkorade Brud. Helig, därför att den är heliggjord och född av DH Ande. Allmänlig, därför att den omfattar alla Herrens arvingar på hela jorden, till dess Herren kommer tillbaka. Kyrka, därför att den är hans Kropp, som är dess Huvud: Guds Smordes syskon och vänner - och arvingar till det eviga livet. Kyrka - därför att det grekiska ordet ’kyriakä’ betyder: ’Herrens egendom’, i sanning högt älskad och dyrt förvärvat! - Vilket saligt hopp och dagligt tacksägelseämne!!

I denna sin Kyrka och kropp, förlåter Han dagligen de sinas synder, och uppfyller sitt löfte: ”*Se, Jag är med er alla dagar intill tidens ände*”. /Mt 28/

DH Ande fyller aposteln Petrus med sitt Ord om Kristus, för att varje syndare, man eller kvinna, skall få sina ögon smorda att se, att: ’det är m i n a synder som har drivit upp Honom på korset’, eller som aposteln säger: ”*Våra synder bar Han i sin kropp upp på korsets trä.*” /1 Petr 2:24/ Detta gjorde GUD: ”*för att vi skulle få frid.*” /Jes 53:5/ - Och detta betyder att JESUS gav oss: syndernas förlåtelse och en nådig Gud!

Denna Petri predikan på Pingstdagen ljuder i den kristna Kyrkan varje söndag, för att alla dess benådade skall få del av Kristi frid: ”*Min frid ger Jag er...*” genom avlösningorden: ”*Dina synder är dig förlåtna...*”! - Min dagliga nersolkning av min dopdräkt behöver i sanning sitt dagliga och söndagliga reningsbad i Kristi förlåtelses dopkälla! - Jesu ord i dagens text: ”*Detta har jag talat för att min glädje skall bo i er*”, beskriver verkligen vad som fyller varje syndares hjärta, när han blivit av med sin plåga!

Vem är närmare sin Kropp och Kyrka än huvudet, Kristus!? Vem söker upp syndare som

Han, böjer sig ner och lyfter upp dessa sina arma, sårade syskon och vänner. Smörjer och förbinder deras sår och bär dem...

Men lika visst som Petri predikan gäller honom själv, - lika visst gäller hans predikan: alla som i n t e tror! Ty Kristus har dött för a l l a, och hans frid omfattar hela världen, eftersom Gud vill att alla människor skall få del av Sonens befrielseverk. ”*Kom till mig ni a l l a som är betungade, så skall Jag ge er frid,*” ljuder DH Andes Kristuspredikan genom kyrkans alla Petruspredikare, i alla tider. För - frid är inte det som kännetecknar hjärtan och kroppar i någon tid, vare sig bland unga eller gamla...

TILL SIST:

”*Ni har inte utvalt mig utan Jag har utvalt er...*” /v16/. Det visar Han först i DH Dopet, där Han säger: ”*Jag har kallat dig vid namn, du är min*”.../Jes43/ Då klädde Han oss med sin Uppståndelses klädnad, d ä syndernas förlåtelses vita dopdräkt. ”*Detta*” - dopord, denna avlösning idag - ”*har jag talat till er för att er glädje skall vara fullkomlig.*” /15:11/ - Varje gång vi samlas i Jesu Namn, är ju till för att vi ska bli rensade från vårt eget mörker, vår dysterhet och våra samvetens anklagelser. Men det är ju bl a därför som Anden kallar Herrens måltid för just: ’Glädjemåltid’! Där får vi ju d e l av Honom som är vår Glädje, och vårt Hopp! - Psaltarordet (Ps. 81): ”*Jag lyfte bördan från hans skuldra...*” är J E S U ord från korset, men också ofta, ofta, när Han mitt under våra mulna dagar - av suckan - byter ut din och min börda mot s i n frid!

Den glädje HAN då ger dig, ä r DH Andes gåva och frukt!! - Men liksom Kristus gjorde bland sina tolv lärjungar på jorden, går Han också idag mitt bland sina lärjungar, och förmanar dem med predikotextens: ”*Ja, det b j u d er Jag er, att ni skall älska varandra...*”!!! Ty - ”*Andens frukt ä r: kärlek, glädje frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet, kyskhet.. Mot sådant är inte Lagen.*” /Gal.5/

A M E N.

’O Gud och menniska, Jesu Christ! Som synden på dig lade; Du wet väl sjelf vår stora brist, Efter du ock mandom hade. O Jesu Christ, vår broder kär! Wärdes ditt löfte hålla: Hugsvalaren låt komma här, Som oss lærer sanning alla, Att wi icke ifrån dig falla.’ /1695 års Psb, nr 188:3/

Carl Ferdinand Wilhelm Walther

Av Gunnar Edvardsson

Carl Ferdinand Wilhelm Walther var född 25 oktober 1811 i Langenchursdorf i det saxiska Tyskland.

C.F.W. Walther var det åttonde barnet i en syskonskara på elva barn och son till pastor Gottlob Heinrich Walter och hans hustru Johanna Wilhelmina Zschenderlein. Endast sex av dessa barn nådde vuxen ålder och två av dem Otto Hermann och C F W följde sin far i fotspåren och blev präst.

Ferdinand som han kallades i familjen, undervisades först av sin pappa i hemmet och gick sedan på latinskola i Schneeberg där han tog examen 1829. Han började nu tillsammans med brodern Otto Hermann att läsa vid universitet i Leipzig. Här drabbades han emellertid av en svår lungsjukdom som gjorde att han under ett halvår fick vara konvalescent. Detta halvår ägnade han till ett intensivstudium i Luthers skrifter som övertygade honom om riktigheten i den lutherska läran. När han blivit

Ordinerad som präst 1837

i Bräunsdorf inte långt från staden Chemnitz, fann han mycket snart att den både det andliga regementet och det världsliga, både stat och kyrka var djupt rationalistiskt influerade. Walther var ensam präst i församlingen och var därtill lärare i skolan. Kontakter med pastor Martin Stephen som ledde en herrnhutisk krets i Chemnitz, förde till planer på att utvandra till USA och där grunda en luthersk-ortodox kyrka och församling. Planerna sattes i verket 1838 och en grupp på ungefär 800 personer kom fram till New Orleans (flera av utvandranens skepp gick förlorade) och satte sina bopålar i S:t Louis i Missouri. Ledaren pastor Martin Stephen tvingades emellertid avgå på grund av oegentligheter och den stora gruppen från Sachsen hamnade i tvivelsmål om deras rätt att bilda församling som den ursprungliga tanken varit. Det är i denna situation Walthers stora förtrogenhet med Luther kommer att spela roll. Walther visade nämligen övertygande, vid en offentlig disputation benämnd "Altenburg-debatten", att man just mot bakgrund av rationalismen i hemlandet och avsaknaden av en rätt evangelisk-luthersk kyrka i det nya landet hade all rätt att bilda församling och kalla herdar för att vårda församlingarna. Så skedde också. Walther blev från med nu pastor och herde för församlingen i S:t Louis från 1841 och

intill sin död 1887.

Han grundade också ett seminarium för utbildning av präster och efter ett tiotal år var verksamheten stor och drog många till och med från Tyskland att söka sig till Walthers undervisning i S:t Louis. Missourisyndoden bildades 1847 och Walther var

Missourisyndodens förste president.

Jämsides med sin verksamhet som lärare och professor i teologi, svarade han för predikningar och gudstjänster varje söndag. Han skrev också ett flertal böcker som kom att få förblivande inverkan långt utöver både kyrka och land. Hans främsta bok är säkert *Die rechte Unterscheidung von Gesetz und Evangelium*, 39 föreläsningar som Walther höll på fredagkvällar för sitt seminarium i S:t Louis, för att, som han säger, inte bara undervisa dem i läran utan också lära dem att använda läran. Kort sagt, göra dem till rätta praktiska teologer.

En annan bok av viktigt värde är hans *Kirche und Amt*, som djupt grep in i den stora debatten under 1800-talet i Tyskland om kyrka och ämbete. Här avgränsade sig Walther både mot dem som hade en romaniserande ämbetsyn och dem som såg ämbetet som blott en variation på det allmänna prästadömet. Predikoämbete är givet av Gud genom församlingen och är från det allmänna prästadömet ett skilt ämbete, konstaterar Walther.

Andra böcker är hans *Pastoraltheologi* och *Die rechte Gestalt einer Evangelisch-Lutherischen Ortsgemeinde*. Här som annars visade Walther med skriftbevis liksom genom utdrag ur bekännelse skrifterna och från rätta lutherska lärares skrifter vad som med nödvändighet måste anses vara den rätta evangelisk-lutherska läran. Denna metod visade han också genom den av honom utgivna *Compendium Theologiae Positivae* av J G Baier. Denna bok som egentligen var ett kortfattat kompendium från den lutherska ortodoxiens tid, utvidgade Walther med ett rikhaltigt material av citat och utdrag ur den lutherska ortodoxiens källor, så att boken blev tre gånger så omfattande. Den användes som lärobok i seminariet i dogmatik och Walther föreläste över denna. Den tillsammans med de andra utgör därför på sätt vis grund till Walthers efterträdare Franz Piepers stora dogmatiska lärobok, *Christliche Dogmatik I-III* från 1917ff. Walter utgav också två teologiska tidskrifter *Der Lutheraner* och *Lehre und Wehre* och efter honom finns en omfattande brevsamling.

Carl Ferdinand Wilhelm Walther avled 7 maj 1887.

Evangelisk-lutherska Bekännelsekyrkans (ELBK) årsmöte på Sjöglimt, Örje 17.juli.

Innledning av Asbjørn Hjorthaug

Fortsettelse fra side 3:

Mismotet bredte seg da jeg så at det bare var ca. 40 som var påmeldt til årets viktigste samling innen ELBK. Er det dette vi har igjen etter 30 år? Noen utslitte prester og noen få medlemmer? Vi har jo vært så mange. Hva med alle oppgavene vi ikke lykkes med? Vi har mange ideer og planer, vi mangler bare ledige hender til å få ideene iverksatt. Vi har virkelig arbeidet for å utvide fellesskapet, for å få en større basis for vårt arbeid med å få flest mulig til himmelen. Vi har produsert fellesdokument, og hatt mange konferanser. Det så stengt ut mange ganger. Så tok Gud mens det var mørkest og tente på lyset. Hva ser vi? Muligheter til rekke ut hender til finner, dansker og andre i Sverige. Kirkefellesskap med flere innen rekkevidde? Enigheten her på årskonferansen har gledet meg. Gud skal ha takken og æren. Gud åpner øynene våre slik at vi ser mulighetene og ikke bare problemene.

Læren om kirkefellesskap handler om felleskap om ordet og sakramentene – kirkens kjennetegn. Er det enhet i tro, lære og bekjennelse så er vi skyldige til fellesskap. Hva så med alle praktiske og negative konsekvenser når vi kommer sammen med mennesker vi ikke kjenner, må vi ikke ha full oversikt over dette først? Nei, det får vi aldri. Alle mennesker har med seg den gamle natur som er helt uberegnelig. Skriften ber oss om å prøve alt på læren. Skriften har gitt oss veiledning hvordan vi skal oppføre oss når en bror synder. Ta ikke alle sorgene på forskudd og gled deg heller over at det finnes flere bekjennende utenfor våre rekker. Disse må vi søke opp og alliere oss med. Det er ikke selvsagt å opprettholde en luthersk kirke i Norden i all framtid. Frafallet går fort. Vi skal ha stor frimodighet i praktisering av misjonsbefalingen. Gå ut i all verden med evangeliet. Vi har det beste som finnes for alle mennesker. Alle kan få troen gratis og gjennom det eier vi syndenes forlatelse og det evige livet. La ikke andre begrense vår kristne frihet og vår frimodighet ved å legge på oss byrder vi ikke trenger å bære. Vi er Guds frie barn. Johannes kobler kjærligheten til Gud opp mot å holde Guds bud. Det er en kjærlighet som tar utgangspunkt i det som er sant og rett. Kjærligheten ser framover, den er tålmodig, den utholder alt, den tåler alt, den dekker over synder og tilgir. Kjærlighetens vesen er syndsforlatelse og tilgivelse. Slik Kristus behandler oss, slik skal vi behandle hverandre. Husk at målet er himmelen.

Kjærlighetens mål med oss er at vi skal ha frimodighet på dommens dag; for vi er slik som han er, midt i denne verden. I kjærligheten finnes det ikke frykt; den fullkomne kjærlighet driver frykten ut. For frykten bærer straffen i seg, og i den som frykter, er ikke kjærligheten fullendt. Vi elsker fordi han elsket oss først. 1Joh 4,17-19

Utdrag fra protokollen:

- Årsberättelsen föredrogs av Asbjørn Hjorthaug. Ordförande redogjorde i korthet för året som gått med styrelsens arbete, samtal inom frikonferensen i Knapstad.
- Kassörens årsberättelse för år 2003 visade på ett fortsatt positivt bokslut. Kassören hoppades på god fortsättning
- Val av styrelserepresentanter samt suppleanter. På tur att avgår stod Jan-Eric Andersson och Åke Malander vilka omvaldes på tre år. Som suppleanter utsågs Bo Byström och Gunnar Hjorthaug för ett år, även det omval.
- Val av två revisorer samt en revisorssuppleant. Som revisorer valdes Sven Svensson och Rune Nilsson (omval) och som suppleant Oddmund Gravseth (omval).
- Åke Malander redogjorde för erfarenheter från Nela-mötet samt Vasa-konferensen och anbefallde innerligt ett fortsatt engagemang till att möta människor i olika sammanhang och att inte rädas utan vara frimodiga i bekännelsen av evangelisk-luthersk tro.
- Asbjørn Hjorthaug redogjorde först för samtalen som hållits med LBK och hur utfallet blev. Han redogjorde sedan för det positiva möte som hållits i frikonferensen och utarbetande av enhetsdokumentet samt informerade även om samtalen som hållits mellan ELBK och LFS vid denna årskonferens. Han konstaterade att en grundläggande enhet har nåtts att gå vidare till direkta förhandlingar om kyrkogemenskap med Danska frikyrkan, Finska bekännelsekyrkan samt församlingen i Silverdalen. Mötet ställde sig helt bakom kyrkostyrelsen i strävan att uppnå denna kyrkogemenskap
- Ordförande redogjorde för konstitutionen och Åke Malander framlade några synpunkter på det arbete han utfört med denna. Mats Eskhult pekade på oklarheter som råder mellan valbarhet och røsterett. Mötets beslut blev också att bordlägga frågan om konstitutionen och skjuta frågan till kyrkostyrelsen för att en närmare utredning ska kunna äga rum.

Vår kirkes tro: Lov og evangelium

av Gunnar Hjorthaug

Bibelens budskap kan deles inn i: Lov og evangelium. Loven er sammenfattet både i de 10 Guds bud og det dobbelte kjærlighetsbud:

Matt.22:39:"

Du skal elske din neste som deg selv".

Loven fskal forkynnes for at Guds vilje skal skje i samfunnet og hindre grove brudd menneskene imellom(lovens første bruk).

Loven underviser oss om Guds vilje og om hva vi skal gjøre og ikke gjøre.

På grunn av syndefallet og vår syndige natur, klarer vi ikke å leve slik Gud vil at vi skal leve.

I utgangspunktet er vi fortapt. Om vi forsøker med egen hjelp å gjøre noe for å bli godtatt av Gud, så vil vi mislykkes.

Guds ord og lovens bud skal forkynnes. Loven skal avsløre vår synd og være et speil som viser at vi er syndere som trenger en frelser. (lovens andre bruk)

Rom.3:19f:"Vi vet at alt det som loven sier, gjelder dem som har loven, for at hver munn skal tie og hele verden stå skyldig for Gud..."

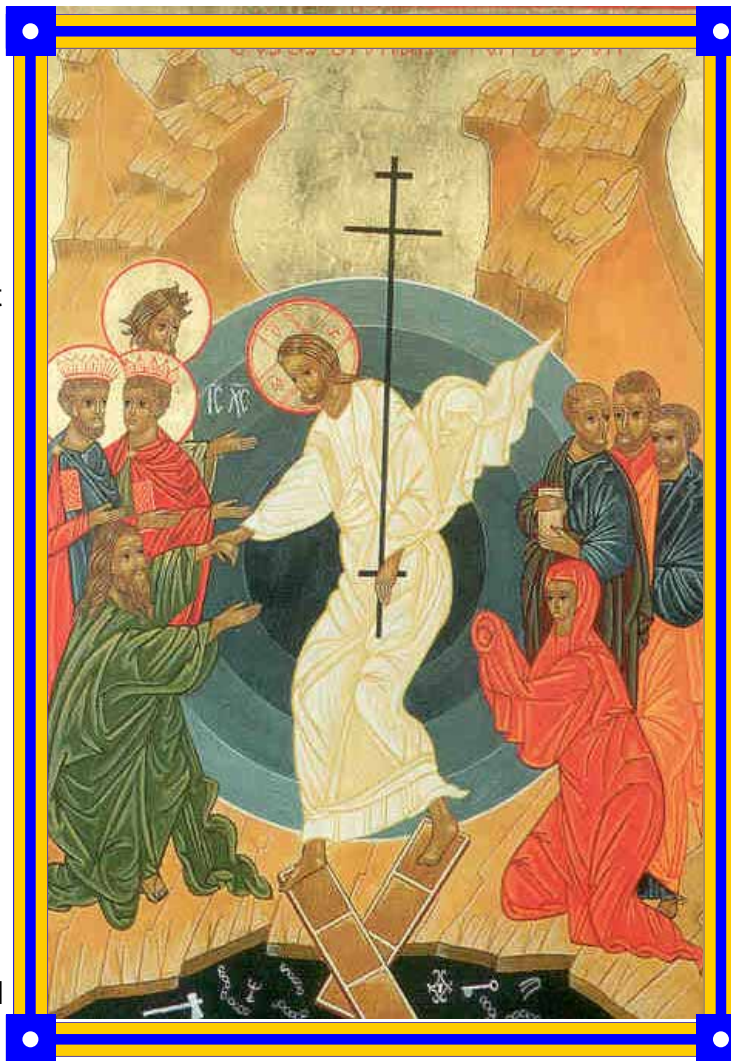
Evangelium, det glade budskap, bringer lys, håp og frelse. Den som er blitt overbevist og sønderknust av loven skal få høre hva Jesus

Kristus har gjort for alle mennesker. Ved Budskapet om Jesu Kristi stedfortredende gjerning, skaper Den Hellige Ånd tro, trøst og evig liv.

Joh.1:17 "For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten ved Jesus Kristus".

Evangeliet underviser oss om Guds kjærlighet til oss, og handler om hva Jesus Kristus har gjort for oss slik at vi ved troen kan få evig liv.

Loven skal være en rettesnor for de troende og en oppfordring til å leve det kristne livet; det Kristus har frikjøpt oss til. (lovens tredje bruk)

Les også:

- 1Joh.1:8 Joh.3:16
- Rom.5:20 Rom.7:7 Rom. 8:33
- Rom.10:4 Ef.2:8-9, Gal.3:1-2,
- Gal.3:24, Ef.5. 1Tes 4,1-12

*Bildetekst: Oppstandelsen
av Hege Aasmundtveit 1993*